

NOT: Personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alım sözleşmelerine göre çalışmakta iken belediye şirketine işçi statüsüne geçirilen personele 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre yurtiçi geçici görev yolluğu ödenmesi hakkında

T.C.
ÇEVRE, ŞEHİRCİLİK VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ BAKANLIĞI
Yerel Yönetimler Genel Müdürlüğü

Sayı: E-53773008-622.02-5539724

23/01/2023

Konu: Belediye Şirket İşçisine Harcırah Ödenmesi

..... BELEDİYE BAŞKANLIĞINA

İlgi: 15.11.2022 tarihli ve 73081187-000-8663 sayılı yazınız.

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 24 üncü maddesi kapsamında, personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alım sözleşmelerine göre çalışmakta iken belediye şirketine işçi statüsüne geçirilen personele, 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre yurtiçi geçici görev yolluğu ödenmesine ilişkin görüş talep eden ilgi yazınız incelenmiştir.

Bilindiği üzere, 6245 sayılı Harcırah Kanununun "Harcırah verilecek kimseler" başlıklı 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde, *"Bu kanun kapsamına giren kurumlarda çalışan memur ve hizmetliler ile aile fertleri ve aynı kurumlarda fahri olarak çalışanlar"* harcırah verilecek kişiler arasında sayılmış, "Tarifler" başlıklı 3 üncü maddesinin (d) bendinde de hizmetli, *"Personel kanunlarına göre yardımcı hizmetler sınıfına dahil personel, kurumlarda yalnız ödenek mukabili çalışanlarla kurumlarda çalıştırılan tarım ve orman işleri ve iş kanunlarına göre işçi sayılan kimseler"* olarak tanımlanmıştır.

Öte yandan, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 10 uncu maddesinin (1) numaralı bendinde, yurt içinde veya dışındaki daimi bir vazifeye naklen atanan memur ve hizmetlilere sürekli görev yolluğu verileceği, 14 üncü maddesinde ise, kurumlara ait bir vazifenin yapılması amacıyla geçici olarak yurt içinde veya dışında **başka bir yere gönderilenlere** geçici görev yolluğu olarak yol gideri ve gündelik verileceği ve aynı Kanunun 42 nci maddesinde yurt içinde bir yıllık dönem zarfında aynı yerde, aynı iş için ve aynı şahsa 180 günden fazla gündelik verilemeyeceği, ilk 90 gün için tam, takip eden 90 gün için 2/3 oranında gündelik ödeneceği hükme bağlanmıştır.

Bu hükme göre, yurt içinde bir yıllık dönem zarfında aynı şahsın, aynı yerde ve aynı iş için geçici olarak görevlendirilmesi halinde, ilk 90 gün için tam, takip eden 90 gün için 2/3 oranında gündelik ödenmesi mümkün olup, 180 günden fazla gündelik verilmesine imkan bulunmamaktadır. Dolayısıyla, söz konusu görevlendirmelerin görevin süresi yönünden değerlendirilerek geçici veya sürekli görev yolluğunun ödenmesi gerekmektedir.

Bu minvalde, geçici görev yolluğu memur veya hizmetlinin bir görevin yapılması amacıyla "geçici" olarak başka bir yere gönderilmesi nedeniyle, asli görev yerinde yapmak zorunda olmadığı yeme ve yatma ücretleri ile taşıt giderleri gibi bazı zorunlu giderlere karşılık verilmektedir.

Ancak, asli ve sürekli kamu hizmetlerinin, bu hizmetlerin yürütülmesi için ihdas edilmiş kadrolara atama yapılmaksızın, 1 yılı aşan süreler için yapılan geçici görevlendirmelerle yürütülmesi, 6245 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde düzenlenmiş olan "geçici görevlendirme" kapsamında değerlendirilmemesi gerekmektedir.

Diğer taraftan, mezkûr Kanunun 14 üncü maddesinde yer alan "başka bir yere gönderilenlere" ifadesinden de anlaşılacağı üzere, geçici görev yolluğunun ödenebilmesi için memur veya hizmetlilerin geçici görevle memuriyet mahalli dışında başka bir yere kurumlarca gönderilmesi gerekmektedir.

6245 sayılı Harcırah Kanununun "Tarifler" başlıklı 3 üncü maddesinin (g) bendinde, "Memuriyet mahalli: Memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu şehir ve kasabaların belediye sınırları içinde bulunan mahaller ile bu mahallerin dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu şehir ve kasabaların devamı niteliğinde bulunup belediye hizmetlerinin götürüldüğü, büyükşehir belediyelerinin olduğu illerde ise il mülki sınırları içinde kalmak kaydıyla memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu ilçe belediye sınırları içinde kalan ve yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler ile belediye sınırları dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu yerlerin devamı niteliğindeki mahaller ve kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerleri," şeklinde, (h) bendinde ise, "Başka yer: Yukarıda (g) fıkrasında yazılı memuriyet mahalli dışındaki yerleri" şeklinde tanımlanmıştır.

Diğer taraftan, 41 Seri Nolu Harcırah Kanunu Genel Tebliğinin büyükşehir belediyesinin olduğu illerde memuriyet mahalli başlıklı 4 üncü maddesinde, "(1) İl mülki sınırları içinde kalmak kaydıyla;

a) Memur ve hizmetlinin asıl görevli olduğu veya ikametgâhının bulunduğu yerleşim birimlerinin bağlı olduğu ilçe belediye sınırları içinde kalan ve aynı zamanda yerleşim özellikleri bakımından bütünlük arz eden yerler,

b) Söz konusu ilçe belediye sınırları dışında kalmakla birlikte yerleşim özellikleri bakımından bu yerlerin devamı niteliğindeki mahaller,

memuriyet mahalli olarak kabul edilir.

(2) Kurumlarınca sağlanan taşıt araçları ile gidilip gelinebilen yerler memuriyet mahalli olarak kabul edilir." açıklaması yer almaktadır.

Yine, 39 Seri Nolu Harcırah Kanunu Genel Tebliğinde, "Buna göre idareler harcırah verilmesi veya verilmemesini icap ettirecek olan çeşitli illere ait uygulama örneklerini de göz önünde bulundurarak yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda uygulamalarına devam edecekler, ihtiyaç duyulması halinde o il genelinde farklı uygulamaların önüne geçilebilmesi amacıyla defterdarlıklardan yol gösterici mahiyette görüş alacaklardır." açıklamasına yer verilmiştir.

Harcırah ödenebilmesi için memurun veya hizmetlinin, başka yer olarak tanımlanan memuriyet mahalli dışındaki bir yere görevlendirilerek ilgilinin bu yere gitmesi gerekmektedir. Bu nedenle ilçe, belediye sınırları ve bu sınırlarda yapılan değişiklikler, memuriyet mahallinin belirlenmesi açısından önem taşımaktadır. Bu yerlerde görev yapan memur veya hizmetlilere harcırah ödenip ödenmemesi bunların söz konusu sınırların içinde veya dışında görev yapması ile doğrudan ilgilidir. Başka bir ifadeyle, memuriyet mahalli içine yapılacak görevlendirmeler için yol masrafı ve yevmiye verilmesi mezkûr Kanun maddesi uyarınca mümkün değildir.

Memuriyet mahalli dışında ikamet eden memur veya hizmetlinin görev yeri gibi ikamet mahalli de memuriyet mahalli tanımına girdiğinden, görev yerinden ikamet mahalline her gün gidip gelen kişiye, memuriyet mahallinde bir değişiklik olmayacağından söz konusu gidiş ve dönüşleri için geçici görev yolluğu ödenmesi de mümkün değildir.

Bu itibarla, personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alımı kapsamında firmada çalışmakta iken 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen geçici 24 üncü madde uyarınca belediye şirketine işçi statüsüne geçirilen personelin memuriyet mahalli dışında başka bir yere geçici görevle görevlendirilmeleri halinde, yukarıdaki hüküm ve açıklamalar çerçevesinde kendilerine geçici görev yolluğu ödenmesinin mümkün olduğu değerlendirilmektedir.

Bilgilerini rica ederim.

.....

Bakan a.

Yerel Yönetimler Genel Müdürü